

[Nina Andersen.]

støttelse ikke Problemet: en kortere og billigere Vej fra Staldøren til Køkken-døren.

Mælken er et saa vigtigt Næringsmiddel — ja, man kan vel sige, at for Børns sunde Vækst er det et uundværligt Næringsmiddel —, at det er nødvendigt, at det offentlige drager Omsorg for, at den ikke unødvendig fordyres. Der er ikke Tvivl om, at den danske Mælk er et Produkt af høj Standard, og det skyldes ikke alene den omhyggelige Behandling af Besætningerne, Dyrlægekontrol og den hygiejniske Behandling, men ogsaa det energiske Arbejde, der bliver gjort for at opdrætte de rene mulige Besætninger, frie for Tuberkulose, et Maal, som vel nok er naaet for de Besætningers Vedkommende, fra hvilke der leveres Mælk til Byerne. Der er endvidere ikke Tvivl om, at den Betjening, som ydes Mælkehandelens Kunder, er saa god, som det kan forlanges, ja, maaske endog for god. Naar en Undersøgelse viser, at der i Provinsbyerne er et Butiksudsalg eller Vognudsalg pr. 280 Indbyggere og i Hovedstaden pr. 225 Indbyggere, naar der daglig kører 3—4, ja, flere Mælkevogne efter hinanden gennem Gaderne, naar en dl Mælk eller Fløde bringes fra et Mælkeudsalg op paa 3die—4de—5te Sal, naar en Undersøgelse af Returprocenten for Mælk og Fløde i 1938 for 19 københavnske Engrosvirksomheder viser, at den ligger op til 16,3 for Mælk og 33,7 for Fløde — saa spørger man sig selv, om ikke Betjeningen er for god, og om vi har Raad til at opretholde den saadan. Maaske er der enkelte Kredse af Befolkningen, som kan tillade sig at kræve en saadan Betjening, men det store Flertal kan det ikke, og det er ogsaa meget tvivlsomt, om det danske Samfund kan affinde sig med, at den finder Sted. Der maa i det mindste skabes en Mulighed for, at Befolkningen kan vælge mellem lidt og dyr Mælk og mere og billig Mælk.

Nu er det givet, at naar Talen er om at søge fremskaffet billig Mælk, maa det ikke ske paa Bekostning af Mælkens Kvalitet eller dens sundhedsmæssige Standard, og i den Mælkediskussion, der har præget det sidste Aar, har det ogsaa været en Koncentration af Produktionen og Forenkling af Fordelingen, Interessen har samlet sig om. Den Mælkekommission, som Handelsministeren nedsatte for et Aars Tid siden, og hvis Beretning i Gaar omdeltes til det høje Ting, har da ogsaa særlig beskæftiget sig med disse to Omraader, men da det ikke er den Beretning, som i Dag er til Behandling,

skal jeg ikke beskæftige mig med den, men kun sige saa meget, at den konkluderer i et Forslag, som tilsigter i flere Tempi at bringe Mælkepriserne ned med 7—8 Øre pr. Liter. Det er klart, at det Forslag, som Mælkekommissionen her har fremsat, bringer dels mindre Nedsættelse, end Befolkningen har ventet, og dels foreslaar denne Nedsættelse gennemført langsommere, end det i den nuværende Situation maa anses for rimeligt. Det er derfor forstaaeligt, at Handelsministeren har ønsket gennem den Bemyndigelse, hvorom der i Dag foreligger Forslag, at faa Mulighed for omgaaende at træffe de Foranstaltninger, der maa betragtes som nødvendige for Nedsættelse af Mælkeprisen.

Selv om Forslaget, der jo er meget kort, ikke er meget oplysende, hvad Enkeltheder angaar, indeholder det dog, og da navnlig i Bemærkningerne, visse Retningslinier for en Ordning. Det ses, at det er Meningen at paalægge Kommunalbestyrelserne at tage Sagen i deres Haand, og, hvis det er nødvendigt, at der da aabnes Adgang til Koncessionering af Mælkehandelen gennem Bestemmelser om, at Handel med Mælk og Fløde fremtidigt kun maa ske i Henhold til kommunal Tilladelse og paa nærmere af Kommunalbestyrelsen fastsatte Vilkaar. Jeg synes, det er rigtigt, at det overlades til Kommunerne, som har den direkte Føling med, hvad der i de enkelte Omraader er bedst, at gennemføre, hvad der er Muligheder for. Jeg synes ogsaa, at denne Udsigt til en Koncessionering af Mælkehandelen vil kunne betyde, at der i hvert Tilfælde ikke bliver Adgang til at forøge Antallet af Udsalgssteder og Vogne, og i bedste Fald at der bliver et mindre Antal Udsalgssteder, og det kan kun hilses med Tilfredshed.

Det fremgaar endvidere af Bemærkningerne, at det anses for rimeligt, at der, vel nærmest i København, Købstæderne og i de bymæssigt bebyggede Kommuner, oprettes Udsalg, hvor Befolkningen kan afhente Mælk i Løssalg til særlig billige Priser. Her vilde jeg egentlig bruge et Udtryk, som er adskilligt stærkere end, at „det anses for rimeligt“. Jeg vilde mene, at det var helt naturligt og stærkt paa-krævet. Det er blevet fortalt mig, at i en af vore Provinsbyer er der oprettet et Spandemælksudsalg, og at det har betydet, at Sødælk derfra kan sælges for 25 Øre pr. Liter, medens Flaskemælk kostede 44 Øre og Spandemælk 39 Øre, det vil sige, den kom først ned til 39 Øre, efter at dette Udsalg var blevet oprettet. Naar man hører det, synes jeg, man maa fastslaa, at saadanne